

นิราศพาเพลิน

ย ย

ย ย

ไอ้แสนเศร้าเมื่อต้องจำจากบ้าน

ถึงต้องห่างกันไกลแต่ไม่นานย
ไปทำงานตามที่ได้รับมา

สิบเจ็ดธันวาคมรวมตัวกันย
ย เธอและฉันแสนสุขเป็นหนักหนา

เรารวมตัวกันพร้อมหน้าพร้อมตาย
เตรียมตัวมาทำงานไปด้วยกัน

วางแผนว่าจะไปหาดสุรินทร์ย
แต่มีวักันภัยเดี๋ยวก่อนไปนั้น

พอฝนตกลงมาอย่างฉับพลันย
เลยพากันวิ่งไปพลางนั่งบ่น

รอฝนหยุดแล้วค่อยเดินทางต่อย
ไม่รีรอกันแล้วพวกน้ำฝน

รีบขับรถกันไปอย่างรวดเร็วย
เพราะหมองหม่นเราเลยต้องรีบมา

อนิจจาไปถึงก็หลบฝนย
แสนจะทนต้องพบกับปัญหา

ข้างเสียดายก็เลยกลับออกมาย
เสียเวลานั่งรถมาตั้งนาน

ย ย ย ย

นัดเจอกันตรงที่หน้าSevenย
มาเดินเล่นแล้วเข้าไปในร้าน

เดินซื้อของกันกับนายอุสมานย
พนักงานมองตามกันเป็นแนว

ย สุดท้ายนี้คงจบที่มามาย
เงินที่พากันมานั้นหมดแล้ว

พวกเรากินมานานั่งเรียงแถว ย
บังเอิญแมวผ่านมาเข้าเ็นดู

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย

ลอรรัตน์รีบวิ่งเข้าไปอุ้มย
เพื่อนก็รวมกันมองตรงที่जू

ว่ามันคือตัวเมียหรือตัวผู้ย ย

